

ventet at finde der. Det er mig bekendt, at der for mere end et Aar siden var Undersøgelser i Gang oven ved Doense Billetsalgssted, hvor man har tænkt paa at faa Billetsalgsstedet udvidet til Holdeplads eller maaske til Station. Det var en Skuffelse for mig, at denne Bevilling ikke blev optagen paa det nu forelagte Finanslovforslag. Det spiller nemlig ikke saa lille en Rolle for Beboerne der omkring Billetsalgsstedet i Doense, om de kunde faa det udvidet til Holdeplads. For de ærede Medlemmer, som maaske ikke vide eller ikke i Øjeblikket erindre, hvor Doense er, skal jeg oplyse, at det er et Billetsalgssted mellem Hobro og Arden Station. Afstanden mellem de to Stationer er højst over 2 Mil. Det er jo en temmelig betydelig Afstand paa en saa befærdet Bane som Stambanen gennem Østjylland. Der er mange Beboere i tre Sogne, der ere stærkt interesserede i at faa Billetsalgsstedet lavet om til en Holdeplads, saa at der derfra kunde faas Vognladninger. Jeg havde forstaaet det saaledes, at ogsaa Statsbanerne vare stærkt interesserede i at faa denne Udvidelse foretaget. Det hænder jo nemlig, at der er Forsinkelse af Tog paa Jernbanen, og hvor det indtræffer, at der er Forsinkelse af de Tog Nord fra, som skulle krydse med de Syd fra kommende Tog i Hobro, maa Togene Nord fra vente i Arden, indtil Hobro-Togene komme til Arden, og de maa altsaa krydse der. Man vil kunne forstaa, at naar der er en Afstand mellem de to Stationer af over 2 Mil, bliver Forsinkelsen betydelig, og jeg har derfor haft den Opfattelse, at Statsbanerne vare interesserede i at faa et Krydsningsspor mellem Hobro og Arden, og det maatte da absolut være ved Doense. Nu har der jo været megen Tale om Sparsommelighed, saa man kan næsten være lidt bange for at drage et saadant Spørgsmaal frem. Imidlertid har jeg ikke turdet lade det være, da denne Udvidelse vil være til saa betydelig Fordel for Egnens Beboere. En stor Del af dem har indsendt et Andragende, som er henvist til det Udvalg, som har med Finansloven at gøre, og i dette Andragende anføres der, at foruden den almindelige Trafik, som kan ventes, er der store Tørvemoser, som ere i private Folks Eje, og hvis der fra Stedet kunde afsendes hele Vognladninger, vilde det rimeligvis op hjælpe Salget af Tørv, saa at Baneerne ogsaa derfra kunne vente sig ikke saa lidt Trafik. Jeg beder nu den højt ærede Minister for offentlige Arbejder tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse,

og jeg haaber, at det ogsaa skal lykkes at faa denne Udvidelse, der jo ganske vist betyder en Udgift for Staten, men dog ikke nogen uoverkommelig Udgift, saa at Beboerne der kunne faa dette — som det synes meget betimelige — Ønske opfyldt.

Naar jeg i øvrigt skulde udtale mig om de store almindelige Spørgsmaal, vil jeg begynde med at sige, at det har selvfølgelig ogsaa glædet mig at se og høre de fredelige Udtalelser, der ere faldne her i Aar, og det kunde friste mig til at begynde at synge de samme kønne Sange, som vi have hørt i saa mange Dage. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa dette. Jeg mener, at man ogsaa kan faa for meget af Glæden og faa for mange Udtalelser derom. Man kunde næsten være bange for, at det ny Ministerium kunde blive alt for overvældet af disse Glædesudbrud og maaske til sidst føle sig trykket af Situationen. Jeg skal heller ikke komme ind paa at tale videre om Sejr eller Nederlag, det er ikke mig magtpaaliggende at faa dette Spørgsmaal afgjort i Øjeblikket. Jeg synes ogsaa, at man godt kunde lade det Spørgsmaal ligge. Vi mene, at vi have vundet en Sejr, og Modparten mener, at han ikke er besejret. Det synes altsaa, at vi kunne være godt tilfredse paa begge Sider. Vi føle fra vor Side, hvad der er sket som en Sejr og ere glade, og Modstanderne føle det ikke som et Nederlag, altsaa kunne begge Parter være tilfredse. Det har ogsaa givet sig Udtryk under disse Dages Forhandlinger, idet vi mødes i skøn Enighed om at sige: Det var godt, at vi fik Systemskiftet.

Men naar jeg skulde udtale noget om, hvad jeg venter som Frugt af Systemskiftet, vil jeg først sige: Ogsaa jeg venter, at vi skulle faa gode Reforme; jeg venter, at det skal vise sig i gode Love, som vi skulle faa gennemførte under det ny Ministeriums kraftige Støtte. Men jeg er ikke blind for, at den ny Regering ikke er Eneherre i dette Forhold. Vi maa regne med, at inden en Lov bliver vedtaget, kan den møde Modstand, om end ikke fra dette Ting, hvad jeg ikke tror, den vil, saa fra det andet Ting. Derfor synes jeg ikke, det er værd, at vi nu stille Forhaabningerne alt for højt, i alt Fald synes det mig, at det er det forsigtigste ikke at gøre det, og som Jyde vil jeg gerne indtage en forsigtig Holdning og afvente, hvorledes Sagerne ville udvikle sig i Fremtiden. Men der er et Omraade, hvor Ministeriet har Ene magten, og det er i Administrationen. Der har tidt været klaget over, at Lovene ikke